

«ALEGREU-VOS-EN I CELEBREU-HO» (Mt 5,12)
LA CRIDA A LA SANTEDAT EN EL MÓN CONTEMPORANI
Exhortació apostòlica “Gaudete et exsultate” del papa Francesc
CAPÍTOL CINQUÈ
COMBAT, VIGILÀNCIA I DISCERNIMENT

El discerniment: *La lògica del do i de la creu*

174. Una condició essencial per al progrés en el discerniment és educar-se en la paciència de Déu i en els seus temps, que mai no són els nostres. Ell no fa caure foc sobre els infidels (cf. *Lc 9,54*), ni permet als zelosos «arrencar el jull» que creix al costat del blat (cf. *Mt 13,29*). També es requereix generositat, perquè «fa més feliç donar que rebre» (*Ac 20,35*). No es fa discerniment per descobrir què més podem obtenir d'aquesta vida, sinó per reconèixer com podem complir millor la missió que se'ns ha confiat en el Baptisme, i això implica estar disposats a renúncies fins a donar-ho tot. Perquè la felicitat és paradoxal i ens regala les millors experiències quan acceptem aquesta lògica misteriosa que no és d'aquest món, com deia sant Bonaventura referint-se a la creu: «Aquesta és la nostra lògica».¹ Si un assumeix aquesta dinàmica, llavors no deixa anestesiar la seva consciència i s'obre generosament al discerniment.

175. Quan escutem davant Déu els camins de la vida, no hi ha espais que quedin exclosos. En tots els aspectes de l'existència podem continuar creixent i lliurar a Déu alguna cosa més, fins i tot en aquells en els quals experimentem les dificultats més fortes. Però cal demanar a l'Esperit Sant que ens alliberi i que expulsi aquesta por que ens porta a vetar-li l'entrada en alguns aspectes de la pròpia vida. El que ho demana tot també ho dona tot, i no vol entrar en nosaltres per mutilar o afeblir sinó per donar plenitud. Això ens fa veure que el discerniment no és una autoanàlisi abstracta, una introspecció egoista, sinó una veritable sortida de nosaltres mateixos cap al misteri de Déu, que ens ajuda a viure la missió a la qual ens ha cridat pel bé dels germans. ■ *(continuarà)*

¹ *Sobre l'Hexaemeron*, 1, 30.

Diumenge, 27 de desembre de 2020. Núm. 579

TEMPS DE NADAL

FESTA DE LA SAGRADA FAMÍLIA

En aquest diumenge després de Nadal som invitats a contemplar la Sagrada Família de Natzaret. És una manera de ajudar-nos a reflexionar sobre el model de la família cristiana i sobre com ens comportem en l'entorn familiar.

La família cristiana es un projecte de vida que ha de ser proposat i assumit. Cal maduresa humana i psicològica per a formar una família, ja que es fonamenta en un compromís estable, definitiu. I aquest compromís només es pot assumir superant tota mena d'egoismes personals i estimant sense mesura. Tot el que és contrari a l'amor no té cabuda en el matrimoni cristià, ni en la família. Sí, en canvi, hi té cabuda, una concreció ben ferma de l'amor que és el perdó. Cal recordar que l'amor entre els esposos és signe (sagrament) de l'amor amb què Déu ens estima: ens estima tant que fins i tot ens perdona.

L'expressió del Concili Vaticà II, amb què es designa la família, “*Comunió d'amor i de vida*” vol expressar precisament això. Mai estimarem prou. Convé, doncs, que els esposos i els que es preparen per a ser-ne, aprenguin a créixer cada dia en l'amor. I a superar, també cada dia, la temptació de l'egoisme, que pot fer fracassar l'amor.

Però l'amor entre els esposos no és un amor tancat. Ben al contrari, és un amor obert. Sempre l'amor s'ha de bolcar cap als altres. I en concret, d'una manera especialíssima, cap als fills. Primer, per desitjar-los i esperar-los. Després per fer-los créixer i educar-los.

Finalment per ajudar-los a emprendre, també ells, el camí de l'amor, orientant-los cap al seguiment de la seva vocació, segons la crida de Déu.

Que la Sagrada Família de Natzaret, amb el seu exemple de comunió, treball, pregària, compliment del deure, ... inspiri la manera de fer de totes les famílies cristianes.

I demanem al bon Jesús, que volgué passar tants anys en el clos de la seva llar familiar de Natzaret, que ens ajudi a valorar la senzillesa i la profunditat de la vida en família.

I sense oblidar que som la família de Déu, disposem-nos a participar de la santa Eucaristia, ja que ens asseiem envoltant la taula dels seus fills. ■

HORARIS FESTES DE NADAL

FESTA DE LA SAGRADA FAMÍLIA

Dissabte, 26 de desembre de 2020

A 2/4 de 7 del vespre: Missa de vigília

Diumenge, 27 de desembre de 2020

A les 12 del migdia, Missa del diumenge

A 2/4 de 7 del vespre: Missa vespertina

CAP D'ANY. SOLEMNITAT DE LA MARE DE DÉU

Dijous, 31 de desembre de 2020

A 2/4 de 7 del vespre: Missa de vigília

Divendres, 1 de gener de 2021

A les 12 del migdia, Missa de la Solemnitat.

A 2/4 de 7 del vespre: Missa vespertina

DIUMENGE SEGON DESPRÉS DE NADAL

Dissabte, 2 de gener de 2021

A 2/4 de 7 del vespre: Missa de vigília

Diumenge, 3 de gener de 2021

A les 12 del migdia, Missa del diumenge

A 2/4 de 7 del vespre: Missa vespertina

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 26: 18,30: Família Marquès Lladó

Diumenge, 27: 12,00: Pel poble

18,30: Intenció particular

Dilluns, 28: 18'30: Intenció particular

Dimarts, 29: 18,30: Maria Àngels Palomo

Dimecres, 30: 18,30: Família Figueras Xifra

Dijous, 31: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí

Divendres, 1: 12,00: Per la pau

18,30: Pel poble

Dissabte, 2: 18,30: A la Mare de Déu del Remei

Diumenge, 3: 12,00: Pel poble

18,30: Intenció particular

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

**US DESITGEM A TOTS
UN SANT I FELIÇ ANY 2021**